

Buty: Duperele

Napsal uživatel Milan Tesař
Středa, 31 Říjen 2012 22:39

O tom, že se **Buty** vrátily na scénu v plné síle, svědčí nejen výborný nový videoklip *Píseň práce* . **D**
uperele

(což v překladu znamená drobnosti) je jejich nejlepší deska po velmi dlouhé době. To tvrdíme v naší recenzi. Vaše názory očekáváme v diskusi pod článkem.

„*Ne vždy prvoplánově popově jednoduché songy k naší ne vždy křिšťálově čisté době,*“ píše o novém albu skupiny Buty vydavatel na svém webu. A má pravdu. K popové prvoplánovosti měly Buty daleko vždy a k úvahám vybízely i jejich nejslabší alba. Víím, že se v tom se spoustou fanoušků neshodnu, ale pro mne to nejméně zajímavé od této výborné kapely představovala dvě minulá alba

Normale

(příliš velké hudební vybočení směrem k taneční hudbě, i když v rovině

parodie, se nepovedlo) a **Votom** (velmi mnoho slabých až trapných momentů). Dlouho jsem si myslel, že doby skvělých desek **Dřevo, Rastakayakwanna** n ebo

Kapradí

se už nevrátí. Možná se opravdu nevrátí, ale novinka Duperele se nejlepším albům kapely minimálně blíží. Buty se – pro mne nečekaně – vrátily v plné své síle!

Síla této kapely byla vždy v kombinaci nápadité a výborně zvládnuté hudební složky a nonsensových textů. A přesně podle tohoto receptu Buty namíchaly hned první píseň *Carefour*, jednu z nejsilnějších na albu. Typicky butovská ledabylá pomalá melodie (vzpomínáte na Beskydy?) a do toho naprosto ulítlý text o žvýkání hořkého grapefruitu, o dívce přejeté rychlým kombajnem a hlavně o tom, jak „*mladý člověk ve startovních blocích vidí už z dálky první cenu – nové kimono, odpovídající kimono*

“. Právě v nečekaných jednotlivých slovech („odpovídající“) se skrývá podstata butovského humoru. A také v jen tak mimochodem pronesených moudrech, která rozhodně mají něco do sebe: „

Buty: Duperele

Napsal uživatel Milan Tesař
Středa, 31 Říjen 2012 22:39

Z dětství si nepamatujeme pořadí dějství

“

Podobně by se dalo psát snad o všech písních: o pseudofolklórní miniatuře *Dupať*, o dramatickém

Křovákovi

, plném slovních hříček, o

Písni práce

(kterou dnes ovšem nelze oddělit od vynikajícího videoklipu), o bluesovém hitu

Meseuko

(dokud jsem neslyšel, myslel jsem, že jde o nějaký výraz z japonštiny), o „trpké“ písni o tom, kterak

Paul McCartney

prodal basu v Opavě, nebo o povzdechu

Áú

, který různými, víceméně prázdnými, větami líčí, jak nám hudba upadá. A když náhodou některý text není prošpikovaný množstvím slovních gagů (

Nad papírem

), stojí za to alespoň hudební složka. Mimochodem pokud si chcete album vychutnat po aranžérské stránce, doporučuji v první řadě takřka geniální

Ping pong

a hned potom

Carefour

a

Křováka

, obojí s výbornou basou Petra Vavříka. Pokud jde o aranže, je třeba připomenout také malou armádu hostů (celkem 13), kteří v jednotlivých skladbách doplnili základní pětiici. Myslím však, že písně by byly stejně dobré i bez této přidané hodnoty.

Ještě silnější by pro mne album bylo, kdyby končilo trackem č. 12. Třinácté *Kuřátko od maminky*

které se v jiné verzi objevilo už před pěti lety na albu

Havěť všelijaká 2

, bych klidně oželel. Kulinářské téma Buty mnohem lépe zpracovaly v

Maseuku

. A alternativní verze

Carefouru

a

Nad papírem

bych si být kapelou ponechal na nějaké album rarit.

Po napsání předchozích odstavců jsem si na internetu dohledal několik recenzí na Duperele a zjistil jsem, že někteří kolegové publicisté považují za vrcholy alba písně, které mně připadají méně výrazné (*Včíl*), zatímco mé hity *Carefour* a *Křovák* přejdou přinejlepším mlčením. Je to podobné jako s albem *Normale*, které prý odborná veřejnost považovala za jedno z nejlepších. Naštěstí máme každý právo na svůj názor. A na tom, že se Buty vrátily v plné síle, trvám.

Buty: Duperele

Napsal uživatel Milan Tesař
Středa, 31 Říjen 2012 22:39

Psáno pro hudební web
[Radia Proglas](#)

Vydavatel: Supraphon
Rok vydání: 2012
Žánr: kvalitní pop
Celkový čas: 46:09